

[Dahlgaard.]

mas Møller; det er dog ham, der kan beklage sig, for man maa erkende, at det er den højtærede Statsminister, der med velberaad Hu har udsat ham for Sindsbevægelse, det er Ministeren, der har ophidset ham til at komme med de uovervejede Udtalelser ovre i Vejle. Men alt det understreger kun, hvad jeg forleden Dag tillod mig at sige i en Tale her, at det var kun, hvad Statsministeren havde Brug for. Han havde Brug for disse konservative Angreb for dermed at maskere sin egen Konservatisme. Jeg siger derfor: Forestillingen er forløbet programæssigt; den almindelige Befolkning, der har overværet Skuespillet, kommer altsaa til at betale Billetterne til Skuespillet gennem den Politik, de to ærede Partier fører.

Jeg vil dog endnu gerne tilføje et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Dersom han ikke er blevet for træt og udmattet af de mange Dages Anstrengelser paa Scenen, vilde jeg gerne spørge ham om hans Partis Stilling til Finansloven som Løvenes Lov. Han svarede dertil kun det ene, at det forekom ham, at hans Udtalelser havde ikke manglet Tydelighed. Nej, det havde de ikke, det var der overhovedet ingen af hans Udtalelser i Vejle, der havde, de var tydelige alle sammen, men det Spørgsmaal, der er opstaaet i Befolkningen, er, om der overhovedet mentes noget med det alt sammen. Derfor er det, jeg tillader mig at gentage mit Spørgsmaal: Er det det konservative Partis Mening i Henhold til den højtærede Formand for det konservative Folkepartis Udtalelser i Vejle at foreslaa paa det kommende Aars Finanslov, dersom ingen Forsvarsordning er gennemført inden 1. April, de ca. 10 Mill. Kr., som forudsættes i den gældende Forsvarsordning udover, hvad denne Ordning i Øjeblikket koster?

Og saa maa jeg rigtignok sige vedrørende dette Spørgsmaal, at den højtærede Minister nu er fremkommet med nogle Udtalelser, som er højst overraskende. Han udtalte sig paa en Maade, som om det virkelig ikke var noget nyt, at han nu meddelte, at der til den Ordning, der gennemførtes i 1922, faktisk skulde anvendes ca 10 Mill. Kr. mere, end

man den Gang sagde til Befolkningen. Det var virkelig ikke noget nyt, det havde man vidst hele Tiden. Nej, højtærede Minister, det har man ikke vidst hele Tiden. Hvis den højtærede Minister vil mindes den Maade, hvorpaa han talte om dette Spørgsmaal i Fjor, da vi behandlede Finansloven, saa vil han se, at da talte han om det som et mindre Spørgsmaal: det var rigtigt nok, at der manglede en lille Smule paa Flaadens Nybygningskonto. Det er først gennem Ministerens Tale for nylig, at hele Befolkningen bliver klar over, i hvilken Grad den er blevet ført bag Lyset, da man foregøglede den, at Forsvarsordningen kun vilde koste det, man opgav. Nu falder der Skæl fra manges Øjne, nu ser man, at der ikke var et sandt Ord i det, man fremhævede, men at Ordningen i Virkeligheden vil koste 10 Mill. Kr. mere.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord til den højtærede Handelsminister. Den højtærede Handelsminister bekræftede, at Formanden for Landmandsbankens Bankraad paa en Englandsrejse havde beskæftiget sig med Problemet om Landmandsbankaktiernes Afsætning til engelske Finans kredse. Han foretog en foreløbig Orientering med Handelsministerens Billigelse, saa deri ligger jo altsaa, at den højtærede Regering tænker sig, at en Del eller maaske den hele Aktiekapital i Landmandsbanken kunde afsættes til Udlandet.

Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Regering, om den ikke mener, at den, forinden noget saadant sker, bør forhandle med Rigsdagens Partier derom. Hvilket Standpunkt man nu i øvrigt kan have til Spørgsmaalet, om den danske Stats Aktier i Landmandsbanken bør afsættes til udenlandske Finans kredse, saa er det dog ikke nogen ligegyldig Sag. Og den højtærede Regering ved jo, at det var Forudsætningen for Landmandsbanklovens Vedtagelse, at der om saadanne Spørgsmaal skulde forhandles med Rigsdagens Partier. Naar man i Forstaaelse med Regeringen orienterer sig om det Spørgsmaal i Udlandet, forbereder sig paa eventuelle Aftaler, paa at modtage eventuelle Tilbud fra Finans kredse, ja, saa kan man jo ikke sige, at Regeringen eller Rigsdagen derefter staaer helt frit.